ΜΠΑΤΣΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ <<ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ>>

«Η αστυνομία δεν δέρνεται»,«οι αστυνομικοί έχουν οδηγίες να κτυπούν».Τα παραπάνω ειπώθηκαν, όχι από κάποιον ακροδεξιό πολιτικό, αλλά από έναν υπουργό δικαιοσύνης, ο οποίος ανήκει στον λεγόμενο «σοσιαλιστικό χώρο».Όμως σε μιαν εποχή, όπου οι λέξεις έχουν χάσει κάθε νόημα και σημασία, ο Δώρος Θεοδώρου μπορεί ενώ θεωρητικολογεί περί «κοινωνικής δικαιοσύνης»,να δίνει πλήρη κάλυψη στο κάθε φασιστόμουτρο-παλικαρά μπάτσο, που αρέσκεται στο να χτυπά και να βασανίζει ατιμώρητα, μέσα από τη σιγουριά που του δίνει ο ίδιος ο νόμος, τον οποίο υποτίθεται ότι υπηρετεί. Είναι όμως αυτό, κάτι το πρωτόγνωρο; Φυσικά κι όχι. Αποτελεί μια απόλυτη τακτική της πολύ διαδεδομένης και στον ευρωπαϊκό χώρο(Μπλερ, Σημίτης...),σοσιαλοφασιστικής λογικής, μέσα από την οποία, μπορεί κάποιος να μιλάει περί δικαιοσύνης και την ίδια στιγμή να βασανίζει. Να μιλάει για καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την ίδια στιγμή να είναι ένας από τους μεγαλύτερους τρομοκράτες κ.ο.κ.

Την περίοδο, κατά την οποία είχε αναλάβει καθήκοντα υπουργού δικαιοσύνης ο Θεοδώρου, είχε πει κάτι που δυστυχώς είχε περάσει απαρατήρητο και που μέσα από αυτό μπορεί να φανεί και το «σοσιαλιστικό υπόβαθρο», που χαρακτηρίζει τον υπουργό «μας».Είχε πει ότι, «όσο υπάρχουν άνθρωποι θα υπάρχει και έγκλημα», προσπερνώντας τόσο εύκολα τις βαθύτερες κοινωνικές αιτίες της ύπαρξης του εγκλήματος. Αγνόησε καθοριστικούς παράγοντες, οι οποίοι συμβάλουν στην τέλεση «αντικοινωνικών» πράξεων, όπως η κοινωνική ανισότητα, οι καθημερινές αδικίες,η συνεχής εκμετάλλευση από το κράτος και το κεφάλαιο... Τι άλλο θα μπορούσε όμως, να περιμένει κανείς από ανθρώπους, οι οποίοι αποτελούν μια κυβέρνηση «αλλαγής», με έντονα τα στοιχεία ενός Γιωρκατζικού κατάλοιπου; Οι εποχές φυσικά αλλάζουν. Τότε υπήρχαν οι επιλεγμένοι χαφιέδες και πράκτορες (π.χ Ανδρέας Αγγελίδης),ενώ τώρα προσπαθούν να μετατρέψουν όλη την κοινωνία, σε κοινωνία ρουφιάνων και καταδοτών, με τη τηλεφωνική ρουφιανογραμμή που διαφημίζουν, για δήθεν περισσότερη «ασφάλεια» και «προστασία» του πολίτη. Κανείς δεν μας λέει όμως, ποιος θα μας προστατέψει από τη βρωμιά και τη σαπίλα που αποτελεί μόνιμη κατάσταση στο αστυνομικό σώμα. Βλέπουμε συνεχώς μπάτσους να αθωώνονται (συναρμολογημένα αυτοκίνητα, ξυλοδαρμοί ντόπιων και ξένων...), χωρίς φυσικά να δικάζονται(δολοφονίες σε Χλωρακα '96, ενός μοτοσικλετιστή στο Λιοπέτρι, πισώπλατη δολοφονία Τ.Τρύφωνος στη Λεμεσό)... «Έρευνες» να αρχίζουν και να μην τελειώνουν ποτέ, μέσα από τη σιγουριά που διακατέχει κάθε εξουσιαστικό παράσιτο, ότι η λήθη είναι μια δεδομένη κατάσταση που επικρατεί στη κυπριακή κοινωνία. Εδώ θα θέλαμε να αναφέρουμε και τη «φιλική» κουβέντα, που είχε πριν λίγες μέρες σύντροφος, με αξιωματικό της υπηρεσίας πληροφοριών. Αφού τον κάλεσαν, για να του επισημάνουν την ενόχληση τους για μια αφίσα, τον άφησαν να φύγει με την προειδοποίηση «να προσέχετε»...Η ελεύθερη έκφραση ενός δημοκρατικού και εν μέρει σοσιαλιστικού κράτους, σε όλο της το μεγαλείο... **Πρέπει όλοι εμείς να πάψουμε να αποτελούμε παθητικούς δέκτες των κρατικών αθλιοτήτων και μέσα από αυτοοργανωμένες προσπάθειες, να προβάλουμε την αντίσταση και τον καθημερινό αγώνα, ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο. Ενάντια στη λογική του «δεν γίνεται τίποτα»,εμείς αντιτάσσουμε ότι για να γίνει κάτι, πρέπει πρώτα να αρχίσει...**

Η ΥΠΟΤΑΓΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ...
...ΟΠΛΙΖΕΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

www.geocities.com/anarxikos_pirinas_kiprou